

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XX. De his quae Orientis Ecclesiis contigerunt: Et quemadmodum
Marathonius & Eleusius Cyzicenus ac Macedonius, Homousianos Ecclesiis
exturbarunt. Item de Ecclesia Novatianorum, quomodo translata ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

afferebant. In hoc autem solo dissentiebant, quod alii quidem filium Homou- sion, id est confubstantialem, dicebant : alii vero Homœusion, id est simili sub- stantia. Hæc igitur ab aliis quidem hoc modo, ab aliis autem illo gesta esse di- cuntur.

Αἰχμαλιζόντο διεφέροντο ὁμόσιον, οἱ μὲν ὁμοούσιον, οἱ δὲ ὁμοούσιον, τὸν ὑὸν ὀνομαζούσιν ταῦτα οἱ μὲν ἕτως, οἱ δὲ ἐκείνως ἐρέσιν.

CAP. XX.

De his que Orientis Ecclesiis contigerunt : Et quemadmodum Marathonus & Eleusius Cyzicenus ac Macedonius, Homousianos Ecclesiis exturbarunt. Item de Ecclesia Novatianorum, quomodo translata sit : Et quod Novatiani cum Orthodoxis communicabant.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τῶν ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις συμβάντων ἕως ἰεροσολιμῶν, καὶ ἐλευσίῃ, ὁκυζικίου, καὶ μακεδονίου, ἡ ἐκκλησία τοῦ ὁμοούσιου δοξάζοντες, καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας πανταγαστικῆς ὡς μετετέθη· καὶ ὡς μετὰ τῶν ἱεροδοξῶν ἐκοινοῦνται.

Utmista quæ diximus, in Italia geruntur, gravissimi tumultus in Orientis partibus excitati sunt, priusquam Synodus Seleuciae congregaretur. Acacius enim & Patrophilus pulso Maximo, Hierosolymorum Ecclesiam Cyrillo regendam tradiderunt, quos Macarius primum ordinaverat. Macedonius vero Constantinopolim & civitates finitimas turbavit, adjuutores habens Eleusium & Marathonium. Quorum alterum qui jam antea Diaconus ipsius Ecclesiae fuerat, & industrius curator Ptochotroforum, & Monasteriorum utriusque sexus, Episcopus Nicomediae constituit. Eleusium vero, qui prius in palatio splendide militaverat, ad Cyzicenum Episcopum promovit. Horum uterque vir bonus fuisse dicitur: ambo tamen in vexandis iis qui Filium Patri confubstantialem profitebantur, acerrimi fuere, licet non eodem modo grassati sint quo Macedonius. Nam iste quidem eos qui communicare ipsi detrectabant, non fugavit modo, verum etiam in vincula coniecit, & iudicibus tradidit. Quosdam vero etiam invitos communionem secum inire compulit. Mulieres etiam & parvulos nondum sacro lavacro tinctos, per vim rapiens baptizabat. Multas quoque Ecclesias passim destruxit, Imperatoris mandatum præterdens, quo Ecclesiae illorum destrui jubebantur, qui Filium Patri confubstantialem assererent. Hanc ob causam Ecclesia quoque Novatianorum Constantino- poli juxta Pelargum sita, solo æquata est. Quo quidem tempore, sectæ illius homines fortissimum facinus perpetrasse dicuntur: Catholicis fortasse eos, utpote idem cum ipsis sentientes, adjuvantibus. Nam cum hi quibus id

ΕΝ ᾧ τὰ παλαιὰ ἰταλίαν, ὡς εἰρησίου ἐξέδον, μέγιστον ταραχὰ καὶ τὴν ἐφ' ὧν συνεδέσθη οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ ἀκάκιον καὶ πατρόφιλον ἀφελόμενοι μάλιστα τὴν ἱεροσολύμων ἐκκλησίαν κρείττω ἐπέτευσαν μακεδόνιον τὴν κωνσταντινούπολιν, καὶ τὰς πέριξ πόλεις ἐταραχίον ὡς ἤρξατο χειροτονεῖν ὁ μακαρίου συλλαμβανομένους ἔχων ἐλεύσιον καὶ μαρ- θώνιον ὧν τὸν μὲν ἠδὴ πρῶτον ἐκ διακονίας ἀπὸ αὐτὸν ἐκκλησίας, καὶ ἀπαρτάων ἐπιτρο- πὴν πτωχῶν τε καὶ μοναχικῶν συνωνίαν ἀδράων τε καὶ γυναικῶν, ἐπίσκοπον νικομηδείας καλεῖσθαι ἐλεύσιον δὲ κυζικίου, ὅτι ἀσπίς ἐν τοῖς βασιλείοις στρατεύσασθαι αὐτὸν φασὶν ἀγαθὸν γνέσθαι τὸν βίον ἀπαρτάων κακῶσαι τὴν ὁμοούσιον τὸ πατρὶ τὸν ὁμοούσιον, ἀλλ' ἔχ' ἀπὸ ἕως ἕως μακεδόνιον δὲ αὐτὸν μόνον ἠλάυνε τὴν ἀπαρ- τεμένους ἀπὸ κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μὴ τὰς ἐποίησεν, καὶ δικαστῆς παρεδίδοσεν ὅτι καὶ ἀπορίας κοινωνεῖν ἐβιάζετο παῖδας τε καὶ γυναικῶν ἀμνήτας ἀπαρτάων, ἐμυσταγὰς ἐκ μὲν ἀλλὰ καὶ πολλὰς πολλαχῆ ἐκκλησίας καθεῖλε, βασιλείως πρὸς ἅμα πρὸς ὁμοούσιον καθαρεύοντες πρὸς ἅπαν ὅτι ἐκλήθησαν αὐτῶν ὁμοούσιον τὸ πατρὶ τὸν ὑὸν εἶναι ἱεροσολύμων ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης αἰτίας, καὶ πρὸς τὰ καλεσθέντων πελάργῳ ἐν κωνσταντίνῳ πόλει ναυαγίων ἐκκλησία καθάρητι ἠνίκα δὴ λέγεσθαι τὴν διὰ ταύτης πείρασος, ἀνδρείον ἔργον ἐργάσασθαι ὅτι καὶ οἱ διὰ τῆς καθόλης ἐκκλησίας ὡς ἐμυσταγὰς φερεσι συνελθόντες ἐπιταγῶν γὰρ

τῆτο πρῶτον ἀλλοῦ τῆτον τὸν οἶκον, πανοικί συνελθόντες, οἱ μὲν τὰς ὑλας κατέβαλλον· οἱ δ' εἰς τὰς ἀνλίπερον συκάς μετέκομιζον· καὶ ἐν τάχει πέρας ἡ ἀσπιδὴ ἔρχεν· ἐκωνῶν γὰρ ἔργα ἐμόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναικὲς καὶ παῖδες· ἕκαστος γὰρ αὐτῷ, Θεῷ τὸ ἔργον προσφέρων, ἰσπερφυῶς προύθυμειτο· ὑπο τοιαύτης ἡ ἀσπιδὴ τὸν ἴσον τρόπον ἢ δὲ ἡ ἐκκλησία ἀνευῶθη, καὶ τὸ εἶς ἐκείνους ἐκ τῆ συμβάντων, ἀναστασία ἀνόμασαι τελευτήσασιν· γὰρ κωνσταντίου, διαδεξάμενος ἰουλιανὸς τὴν βασιλείαν, τὸν τόπον τοῖς ναυαλιανοῖς ἀπέδωκε, καὶ τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομήσαι ἐπέτερε· φεν· ὁ καὶ ἐρχέτο, ἔλαξ ἄσπιδως συλλαβομένης, καὶ τὰς αὐτὰς ὑλας ἐκ τῆς συκῆν μετέκομιτῆσιν· καὶ τὰ μὲν ὑπερῶν ἄσπιδος ἔρχεν· ἐν δὲ τῷ τότε, μικρῶν ναυαλιανῶν καὶ οἱ δὲ τῆς καθόλου ἐκκλησίας ἠνώθησαν· ὁμοίως γὰρ πρὸς τὸ θεῖον δοξαζόντες, καὶ κοινῇ ἐλαυρόμενοι, καὶ ἐν ὁμοίαις συμφοραῖς ὄντες, ὅμοιοι ἀλλήλοις ἦσαν· καὶ εἰς ταυτὸν συνήσαντες, καὶ συνήχοντο· τοῖς γὰρ δὲ τῆ καθόλου ἐκκλησίας ἐκλήθησαν ὅσοι ἢ οἰκοῦν, ἀλλὰ πάντες πρὸς τῆν τὰ δόξαι φρονήσων ἀφῆρυντο· καὶ ὡς εἶκος, ἐκ τῆ συνεχῆς ὁμιλίας μάτῳ διαφέρεσθαι πρὸς σφῶν λογισάμενοι, κανονεῖν ἀλλήλοις ἐβελούσθη. Ἐ δὲ τῆτο ἔργον, εἰ μὴ βασιανία ὀλίγων οἰματῶν ἔπληθυσεν πρὸς θυμῶν ἐβλαψεν, δευχάϊον ἴστω λόγον ἰσχυρομένων πρὸς αἰτεῖσθαι τῆτο πρῶτον.

A negotium mandatum fuerat, disturbari Ecclesiam juberent, omnes in unum collecti Novatiani, alii materias dejicere ceperunt: alii eas ad suburbanum Sycense, ex adverso situm, comportarunt. Opusque illud celeriter ad exitum perductum est. Non enim viti solum, sed etiam mulieres ac parvuli, operam suam contulerant; quippe singuli eorum, perinde ac si opus suum Deo offerrent, incredibili alacritate ferebantur. Pari studio ac celeritate Ecclesia illa ad eundem modum instaurata est, & ab illo deinceps tempore Anastasia ex facto nominata. Etenim post obitum Constantii, Julianus imperium adeptus, locum illum Novatianis restituit, utque Ecclesiam illic edificarent permisit. Quod quidem factum est, multitudine populi alacri animo operam navante, easdemque materias ex Sycensi suburbano iterum transferente. Et hæc quidem postea gesta sunt in hunc modum. Tunc temporis vero, parum abfuit, quin Novatiani & Catholici adunati sint. Nam cum de Deo idem sentirent, & simul exagitantur, easdemque calamitates tolerant, mutua se benevolentia complecebantur: & in eundem locum conveniebant, ac simul precabantur. Nam Catholicis nulla tunc erant oratoria: sed Ariani cuncta illis ademant, Cumque ex assidua consuetudine, uti vero simile est, frustra se invicem dissidere cernerent, inter se deinceps communicare decteverant. Quod quidem factum fuisset, nisi alacritati multitudinis obstitisset paucorum invidia, qui affirmabant vetus præceptum esse, ut id facere detrectarent.

Κεφ. κα΄.

CAP. XXI.

Πρὸς τὸν ἐπιτομῆν ἐκ μακρονικῶν ἀποστολῶν καὶ ἰσπερφυῶς προύθυμειτο· ὁμοίως γὰρ πρὸς τὸ θεῖον δοξαζόντες, καὶ κοινῇ ἐλαυρόμενοι, καὶ ἐν ὁμοίαις συμφοραῖς ὄντες, ὅμοιοι ἀλλήλοις ἦσαν· καὶ εἰς ταυτὸν συνήσαντες, καὶ συνήχοντο· τοῖς γὰρ δὲ τῆ καθόλου ἐκκλησίας ἐκλήθησαν ὅσοι ἢ οἰκοῦν, ἀλλὰ πάντες πρὸς τῆν τὰ δόξαι φρονήσων ἀφῆρυντο· καὶ ὡς εἶκος, ἐκ τῆ συνεχῆς ὁμιλίας μάτῳ διαφέρεσθαι πρὸς σφῶν λογισάμενοι, κανονεῖν ἀλλήλοις ἐβελούσθη. Ἐ δὲ τῆτο ἔργον, εἰ μὴ βασιανία ὀλίγων οἰματῶν ἔπληθυσεν πρὸς θυμῶν ἐβλαψεν, δευχάϊον ἴστω λόγον ἰσχυρομένων πρὸς αἰτεῖσθαι τῆτο πρῶτον.

D De his que Mantini gesta sunt à Macedonio: Et quomodo ob translatum Constantini Magni feretrum, sua sede expulsus est. Item quomodo Julianus Cæsar factus est.

ΚΑὶ τῆτο τὸν χρόνον, καὶ ἐλευσίνην τὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ναυαλιανῶν ἀρδῆν καθέλετο· τῆτων ἢ τῆν κακῶν ἐς τὰ μάλιστα μέεχον οἱ μανθίνων οἰκῆτες, καὶ ἄλλοι παφλαγόνες· μαθῶν γὰρ μακεδονίῳ ὅσῳ πλείους ἐβλάψθη τὰ ναυατῆ φρονεῖν, μὴ ἰκανῶς

PER idem tempus Eleusius quoque Ecclesiam Novatianorum in urbe Cycico funditus evertit. Hujusmodi porro malis exagitati sunt, tum reliqui Paphlagonες, tum ij præcipue qui Mantinium incolebant. Cum enim comperit haberet Macedonius, plerosque illic Novati sectæ adherere, & ad eos

